

Następnie skarżąca podnosi naruszenie art. 4 i 8 belgijskiego *arrêté royal* z dnia 5 listopada 2002 r. wprowadzającego natychmiastową deklarację zatrudnienia. ⁽³⁾

Skarżąca podnosi wreszcie naruszenie obowiązku starannego działania.

⁽¹⁾ *Moniteur belge* z dnia 31 grudnia 1991 r., str. 29888.

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG

⁽³⁾ *Moniteur belge* z dnia 20 listopada 2002 r., str. 51778.

ogłoszeniem COM/229/04 stanowisko szefa delegacji Komisji w Maroku ⁽¹⁾. Jego kandydatura została wybrana i skarżący został powołany na urzędnika na okres próbny w grupie zaszerogowania A*14 stopień 2.

W uzasadnieniu niniejszej skargi skarżący podnosi, że ze względu na okoliczność, iż został powołany na urzędnika do tej samej grupy zaszerogowania i niezwłocznie po zakończeniu tymczasowej służby, zgodnie z art. 32 ust. 3 regulaminu pracowniczego Komisja powinna była zaklasyfikować go do grupy A*14 stopień 8. Skarżący uważa, że pozbawiając go prawa przyznanego przez ten przepis Komisja dopuściła się oczywistego naruszenia prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 A z 5.10.2004, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2006 r. — Dethomas przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-93/06)

(2006/C 237/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bruno Dethomas (Rabat, Maroko) (Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, *avocats*)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2006 r. powołującej skarżącego na urzędnika Komisji Wspólnot Europejskich na okres próbny na stanowisku szefa delegacji Komisji w Maroku w Dyrekcji Generalnej ds. Stosunków Zewnętrznych w grupie zaszerogowania A*14, stopień 2;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Będąc pracownikiem tymczasowym w grupie zaszerogowania A*14 stopień 8 skarżący złożył swoją kandydaturę na objęcie

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2006 r. — F przeciwko Komisji

(Sprawa F-94/06)

(2006/C 237/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: F (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: J. Van Rossum, S. Orlandi i J.-N. Louis, *avocats*]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji dyrektora DG ADMIN/C „polityka społeczna, personel w Luksemburgu, zdrowie, higiena” z dnia 23 lutego 2006 r. o przeniesieniu skarżącego w stan spoczynku i przyznającej mu rentę inwalidzką ustaloną zgodnie z art. 78 akapit drugi regulaminu pracowniczego, ze skutkiem wstecznym od dnia 1 lutego 2002 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego kwoty oszacowanej *ex aequo et bono* na 15 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi zarzuty bardzo podobne do zarzutów podnoszonych w ramach sprawy F-44/06 ⁽¹⁾, wniesionej przez niego samego.

⁽¹⁾ Dz. U. UE C 154 z 1.7.2006 r., str. 25.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2006 r. — Taruffi przeciwko Komisji

(Sprawa F-95/06)

(2006/C 237/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Adrien Taruffi (Schouweiler, Luksembourg) (Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie art. 4 ust. 1 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego przyjętych decyzją Komisji z dnia 23 grudnia 2004 r. (przepisy wykonawcze) za niezgodne z prawem;
- uchylenie decyzji Komisji w sprawie punktów zasług i pierwszeństwa skarżącego w postępowaniu w sprawie awansu za 2004 i 2005 r. oraz decyzji o niewpisaniu jego nazwiska na listę zasług po obradach komitetu ds. awansu oraz na listę urzędników awansowanych do grupy B*10 w postępowaniu w sprawie awansu za 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi brak faktycznej analizy zasług w trakcie oceny dokonywanej przez komitet ds. awansu w następstwie pozytywnego rozpatrzenia przez administrację jego pierwszego zażalenia.

Jeżeli chodzi o postępowanie za 2004 r. skarżący podnosi w szczególności oczywisty błąd w ocenie zakresie w jakim jego zasługi w roku 2004 miały zostać porównane z zasługami urzędników objętych budżetem „badania”, choć on w tym roku objęty był budżetem „funkcjonowanie”.

W odniesieniu do roku 2005 skarżący uważa za niezgodną z prawem wykładnię przez Komisję art. 4 ust. 1 przepisów wykonawczych, zgodnie z którą o ile skarżący pracował w dwóch różnych dyrekcjach generalnych i że sporządzone zostało sprawozdanie przejściowe za część roku 2004 przyznające punkty zasług, to jedynie dyrekcja generalna, sporządzająca sprawozdanie końcowe jest właściwa do przyznania punktów pierwszeństwa.

Skarżący generalnie uważa, że zaskarżone decyzje podjęte zostały z naruszeniem art. 45 regulaminu pracowniczego w zakresie w jakim to staż pracy, a nie zasługi brane są pod uwagę jako kryterium rozstrzygające.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2006 r. — G. przeciwko Komisji

(Sprawa F-96/06)

(2006/C 237/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: G. (Port-Vendres, Francja) (Przedstawiciele: B. Cambier i L. Cambier, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że strona pozwana jest odpowiedzialna za szkodę wyrządzone skarżącemu
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego i jego rodziny tymczasowo kwoty 1 581 801 euro, co odpowiada połowie szkody spowodowanej ogółem nieprawidłowości popełnionych przez Komisję, jej pełnomocników, osoby upoważnione, a także inne jednostki organizacyjne od niej zależne, przy czym druga część powinna zostać obliczona przez biegłego.
- zasądzenie od strony pozwanej 8 % odsetek od całości wyżej wymienionych kwot począwszy od dnia 23 listopada 1999 r., to jest daty zamknięcia pierwszego raportu z dochodzenia wewnętrznego prowadzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), a w którym pojawiają się pierwsze oznaki stronnictwa względem skarżącego, ewentualnie od dnia 29 czerwca 2005 r., to jest dnia w którym skarżący złożył wniosek o odszkodowanie i zadośćuczynienie na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego,